

దిండుకింద బిండుమ్మల్ని

తలుపు వప్పుడైతే— మంచం మీద బోర్లా పడుకుని కాళ్ళు వెనక్కి మడిచి గాలిలోకి విలాసంగా ఊపుతూ, దిండుపై గుండె వేర్చి, ఆ గుండె ముందు పుస్తకం పెట్టి చదువుతున్న వసంత ఉలిక్కిపడి, పుస్తకాన్ని చిండు కిందకు తోసి లేచి కూర్చుంది.

గదిలోకి విసురుగా వచ్చి, డ్రసింగ్ టేబుల్ ప్రక్కనే నించుని తనవైపే వింతగా... కొత్తగా చూస్తున్న యువకని చూసి... అతడి చూపు ఎక్కడి కెళ్ళుతుందో గ్రహించి మరోసారి ఉలిక్కిపడి చూసుకుంది. పైట శారి బరువైన తన ఎదబరువులు బ్రా లేని శాకెట్టులో బంధింపబడి... ఆ కుర్రాడి చూపుకు ఒక్కసారి ఎగసిపడేసరికి పైటను కంగారుగా గుండె మీదకు కప్పుకుంది.

యువక్ టెంట్ క్లాస్ చదువుతున్న పదహారేళ్ళవాడు. ప్రక్రింటిలోనే ఉంటున్నాడు. వాళ్ళింటిలోకన్నా రోజుకి మూడొంతుల సమయం ఈ ఇంటిలోనే ఉంటాడు. ఈ ఇంట్లో అతనికి తెలియని వస్తువు లేదు. తెలియని విషయమూ లేదు. వసంత దగ్గర, ఆమె భర్త నిరీక్షణదాపు దగ్గర చనువూ ఎక్కువే! అందుకే డైరెక్టుగా బెడ్ రూమ్ లోకే వచ్చేస్తుంటాడు.

వసంతా— యువకని ఇప్పటి వరకూ కుర్రాడిగానే చూస్తోంది తప్ప, నూనూగు వయసుకోకొస్తున్న యువకుడిగా గుర్తించ లేదు. కాని ఈ రోజు అతడి చూపు కాస్త కలవరపరిచిందామెను.

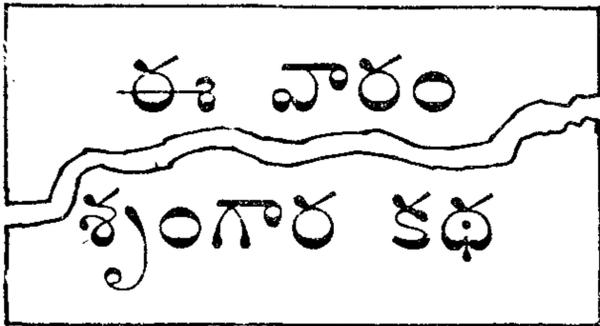
యువక్ కూడా ఆమెను మరో భావంతో చూసేవాడు కాదు. కానీ ఈ మధ్య వసంతలో మార్పు స్పష్టంగా కనిపించసాగిందతనికి. అంతే కాకుండా ఆమెపై అనుమానం కూడా కలిగింది. అందుకే అనుకున్నాడు. 'ఆమెకు వారపత్రికలు షాపు నుండి కొని తెచ్చేది తనే!.. కానీ అనను చూసి దిండు కింద దాచేయాల్సిన పుస్తకం తను తేలేడు. అయినా అలా దాచేయాల్సిన పుస్తకం ఏమై

ఉంటుంది?... అసలు దాచుకుని చదువుకునే పుస్తకాలు ఉంటాయా?... 'అదే చూడాలి' అన్న ఆలోచనలో ఆమెవైపు వింతగా చూసాడు.

ఆమె దాన్ని మరోలా అర్థం చేసుకుంది. చేసుకుని—

"ఏం యువక్! ఏం కావాలి?"... ఎప్పుడూ అడగని ప్రశ్నవేసింది.

"ఏం లేదు అంటే!... ఊరకనే వచ్చాను" అని అనబోయి, ఆమెను వంటగదిలోకి పంపి దిండు కింద పుస్తకం ఏమిటో చూడాలని, "మా అమ్మ కొబ్బరి కోశం

అడిగింది, అంటే!..." అన్నాడు. దానికి వసంత పకపకా నవ్వింది. "మీ చెల్లెలు లేదా? చిన్న పిల్లాడిలా నిన్ను పంపింది మీ అమ్మ!..." అంది లేచి నిలుచుంటూ!...

"లే!... లేదు అంటే!... ట్యూషన్ వెళ్ళిపోయింది" అంటూ అబద్ధం చెప్పాడు.

వసంత ఒక్కడుగు వంటగదివైపు వేసి వెనుతిరిగి, "ఎదురించి సుభద్రమ్మగారు తీసుకెళ్ళారు. ఆమె నడిగి తీసుకెళ్ళి!..." అంది.

యువక్ నిరుత్సాహంగా దిండువైపు దిసారి చూసి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ రాత్రి యువక్ పడుకుని ఆలోచించ సాగాడు.

ఈ మధ్యేమిటి? వసంత అంటేలో ఇంత మార్పు కనిపిస్తుంది!... ఇంతరు ముందు ఆరు మీటర్లకు తక్కువ కాని దీరను ఒంటినిండుగా కట్టుకునేది. నుదులు రూపాయి కాసంతటి బొట్టుతో... కనులెట్టు నిండుగా కాలుకతో, బాలెడు జవతో... రెండు బారలు పూలదండను తురుముకుని నిండు గా... సంక్రాంతి సందక మీద బాపుగారు వేసే యువతిలా ఉండేది. ఇప్పుడు వోణీనే దీరగా కట్టుకుంటున్న అన్నట్టు ఉండే దీరలో, పొట్టులలా కనిపించే జాగా బెత్తెడు జాకెట్టుతో... గుండెలు కనిపించే పైటతో, బొట్టు క్రిందకు కట్టుకునే దీరకుచ్చెళ్ళతో... కోరి కగా చూసే కళ్ళతో, సరస కథలకు వేసే 'జె'... ఉరఫ్ జయరాజ్ గారి బొమ్మలా ఉంటుందేమిటి?... అంతేకాకుండా తను రెచ్చే వారపత్రికలు ప్రక్రియ పెట్టి అదేదో పాకెట్ స్టైల్ పుస్తకాలను తెచ్చుకుని చదువుకోంది కూడా!... ఆ పుస్తకాలను తనమ్మనూ చూడనే లేదు. ఇంతకూ ఆ పుస్తకాలు ఎవరు తెచ్చి ఇస్తున్నారు?... ఆమెకు ఈ విధిలో తను తప్ప ఇంకే కుర్రాడూ... కనిసం మాట్లాడడమే నా మాట్లాడరు... పోనీ అంటుల్ తెచ్చుంటాడూ అంటే అతడికి తెలుగు సరిగ్గా మాట్లాడడమే రాదు. ఇక పుస్తకాలేం కొంటారు?... అయితే అలా దాచుకు చదువుకునే పుస్తకాలు ఏమిటో, అంటే చూడకుండా వెళ్ళి దిండుకింద నుండి తీసి చూడాలి' అని అనుకుని నిద్రపోయాడు.

యువక్ రెండు మూడు సార్లు ప్రయత్నించాడే గానీ దిండు కింద పుస్తకాన్ని చూడడం పడలేదు. ఈ మధ్య వసంత బెడ్ రూమ్ లోకే అంకితమైపోయినట్లు, యువక్ ఎప్పుడు వెళ్ళినా అక్కడే... బెడ్ మీదో, డ్రసింగ్ టేబుల్ ముందో!... డ్రస్ చేజ్ చేసుకుం

విశ్వనాథ గృహతీర్థం

యానో ఉంటోంది. కొత్తగా మాక్సీలు, నైటీలు కూడా వేసుకుంటోంది. యువకేకి మరో అరోచనాచ్చింది. 'అ

.పుస్తకాలు ఎక్కడో ఒక దగ్గర అమ్ముతారు కదా?... అ అమ్మే ప్లేస్ కనుకుంటే సరిపోతుంది' అనుకుని తను ప్రతి వారం

వీక్లీస్ కొనే షాపు దగ్గరికెళ్ళి అడిగాడు. వాడు పల్లకిలింది, "వాటిని నీలాంటి వాళ్ళకు ఇవ్వం. ఎవరైనా పెద్దోళ్ళుంటే తీసుకురా!..." అన్నాడు.

యువకేకి నవ్వు వచ్చింది, అతగాడి మాటలతో!...

"వీటి కోసం పెద్దవాళ్ళను తీసుకు రావాలా?... ఎవర్ని?... మా నాన్నగార్ని తీసుకురమ్మంటావా?... అన్నాడు నవ్వు తూనే!...

“అమ్మమ్మ!... అంత పని చేయ గలవ్!... మవ్వెళ్ళు బాబూ!” అన్నాడు షాపువాడు, కాస్త అసహనంగా!...

“ఆ పుస్తకం ఒక్కసారి చూపించు, వెళ్ళిపోతాను” మొండికేసి కూర్చున్నాడు యువక్.

“చూపించకూడదు బాబూ!...” గెడ్డం పట్టుకుని బ్రతిమలాడుతూ చెప్పాడు.

“అయితే నీ దగ్గర ఏ పుస్తకాలూ కొనను...”

“అమ్మమ్మ! అంత పని చేయకు!... షాపులో కొచ్చేయ్!...” అన్నాడు, అయ్యీ ఇయ్యీ మాస్తూ!

షాపు ప్రక్క నుండి నడిచి, చిన్న చెక్క తలుపు తెరిచి లోనికెళ్ళి స్టాలు మీద కూర్చున్నాడు యువక్!

కుప్పగా చది ఉన్న పుస్తకాల మధ్య నుండి ఓ చిన్న బాగ్ తీసి జిప్ సర్రున లాగి, అందులోంచి పుస్తకం తీసి ఇచ్చాడు షాపతను.

యువక్ దాన్ని అందుకుని అట్టమీద బొమ్మను చూస్తూనే ‘షాక్’ తిన్నాడు. రాత్రి తను వసంత అంటే బెడ్ రూమ్ డోర్ కి హోల్ నుండి చూడగానే ఇలాగే నగ్గుంగా... ఒంటి మీద ఒక్క నూలు పోగు కూడా ఉంచుకోకుండా పడుకుని చిన్న పుస్తకాన్ని పారించి చూచు కాల కొనలపై నిలబెట్టి మరీ చదువుతోంది. ఆ సజీవ శిల్పమే, ఈ పుస్తకం అట్టమీద ముద్రింపబడి ఉన్న బొమ్మ!... అంటే అంటే ఇలాంటి పుస్తకాన్నే చదువుతుం దన్నమాట!... మరి చదవడానికి తనూ అలా బట్టలూడదీసుకుని... నగ్గుమందారంలా పడు కోవలసిన పనేముంది!... ఏముందో ఈ పుస్తకం చదివితే తెలుస్తుందేమో!...’ అను కుంటుండగానే—

“బాబూ!... పుస్తకం చూడడం అయి పోయిందిగా?... ఇక లేచి వెళతావా?... పోలీసులు పస్తుకాలకొచ్చే వెళయింది నాయ నా!...” అన్నాడు షాపతను.

“చదివి వెళ్ళిపోతాను.”

“ఇక్కడే చదవడం మొదలెట్టావంటే ఈ రోజులో నా కొట్టు క్లోజయిపోతోంది!... దయచేసి వెళ్ళిపో!...” అయ్యీ వేతిలో

టివీ నుండి సినిమాలు

‘వాగ్లేకి దునియా’ సీరియల్ తో ప్రేక్షకలో కానికి పరిచితుడైన అంజన్ శ్రీవాస్తవ సినిమాల్లో కూడా వేస్తున్నాడు. వోసా, గులామి, బాబుల్, బేమిసాల్, కాలియా మొదలైన సినిమాల్లో నటించిన శ్రీవాస్తవ ప్రస్తుతం పరిశ్రమ అంతా లాభాలు ఆశించే వ్యాపారస్తుల వేతుల్లో ఉండిపోవడంతో నిజ మైన కళాకారులకు ప్రోత్సాహం కరువైతోం దని అంటున్నాడు.

పుస్తకం లాక్కుని పంపేసాడు కొట్టాయన.

ఇంటర్వ్యూలో ఫెయిలైనవాడిలా ముఖం వేళాడేసుకుని బయటకెళ్ళిపోయాడు, యువక్.

యువక్ టెంట్ క్లాస్ పాస్ అయ్యాడన్న సరదాలో స్నేహితులలో ఫస్టువో సినిమాకి వెళ్ళి వచ్చాడు.

రాత్రి పదపుతుండగా స్టాప్ లో బస్ దిగి షార్టుకట్ లో వస్తున్న యువక్ వసంత ఇంటి ప్రక్కనుండి వస్తూ బెడ్ రూమ్ కున్న కిటికీ దగ్గర ఏవో మాటలు విని లగాడు. ‘ఆ మాటలు అంకుల్ వి కావు. మరి ఎవరివి?’ అనుకుంటూ సంశయంగా కాస్త దెండైన కిటికీ

వేరణ

వేయిబ్ లిఫ్టర్ ని ఇంటర్ వ్యూ వేస్తున్నాడు నిలేకరి.

“మీరు ఈ రంగంలో రాకముందు ఏం వేస్తుండేవారు?”

“సీని హోరోని!...” తపీమని చెప్పాడు వేయిబ్ లిఫ్టర్.

— శ్రీకర్. ఎం

సందులోంచి చూసాడు.

అతడు ఎదురించలేదు. ‘రెల్లగా, హేండ్ సవ్ గా ఉంటాడని, అంటే తన దగ్గర రెండు మూడుసార్లు అంది కూడా!... ఆ పని చయమే కాబోలు!... ఈ పనిచయం ఎన్నాళ్ళ నుందో!... ఎన్నాళ్ళ నుందో ఈ వేళలో వాళ్ళున్న పరిస్థితి చూస్తేనే తెలుస్తోంది.

అతడు నగ్గుంగా ఉన్నాడు. అమె వీర పూర్తిగా తీసేసి జాకెట్టు, లంగాలో మాత్రమే ఉంది. అతడి వేతులు బ్లౌజ్ హూక్స్ లను ఒక్కొక్కటి తప్పిస్తుంటే, అమె చనుచోయి మబ్బుల చాలు నుండి ఒకేసారి ఇద్దరు అర్థచంద్రులు పోటీపడుతూ బయటకొస్తు న్నట్టుగా ఉంది. జాకెట్టును తీసేసి బ్రాను కూడా తొలగించి, ఎత్తులు నిమిరాడు. ఆ వేతులు అలా క్రిందకు జరిపి నడుం వంపులో సన్నాయి నొక్కులు నొక్కి అమెలో కైపును, కండరాల్లో వేడిని పుట్టించి తన కాగిలిలోకి తీసుకున్నాడు. పూల బంతులు అతడి గుండెలోకి చొచ్చుకుపోలేక సరిగిపోసాగాయి. ఇద్దరూ అలా మంచం మీదకు ఒరిగిపోతుంటే చూస్తున్న యువక్ ఒంట్లో సన్నగా వణుకు ప్రారంభమయింది. ముఖం చెమటతో తడిసి పోసాగింది.

మరక్కడ తనుంటే ఎవరైనా తనను చూడటమే కాకుండా అంటే గుట్టు బయట పడే ప్రమాదమూ ఉంది. అందుకే ఇక్కడి నుండి వెంటనే వెళ్ళిపోవాలి’ అనుకుని వడివడిగా అడుగులే వేస్తూ తనింటివైపు వెళ్ళిపోయాడు యువక్.

ఓ రోజు మార్కెట్టు నుండి వస్తున్న యువక్ ని, తన గుమ్మంలో నైటీతో నిలుచుని ఉన్న వసంత పిలిచింది.

యువక్ ఆశ్చర్యపోయాడు. ఆ ఆశ్చర్యం అమె పిలిచినందుకు కాదు. పిలవడంలో ఉన్న మార్పుకి. ‘యువక్! ఓసారి ఇలారా!’ అని ఎప్పుడూ పిలిచే అమె— ఈసారి కొంటెచూ పుతో క్రింది పెదవిని కొరుకుతూ, “ఏయ్! యువక్ ఓసారి వస్తావా?...” అన్న పిలుపుతో యువక్ కి ఆశ్చర్యంతోపాటు, అనుమానం కూడా కలిగింది. దానికి తోడు రాత్రి సంఘటన కళ్ళ ముందు కదలాడింది కూడా!

“ఏయ్! నిన్నే రమ్మంయింట్లో!...”
మరలా పిలిచింది వసంత.

“వస్తాను ఆంటీ!...” అంటూ ఇంట్లోకి వెళ్లి కిచెన్లో కూరగాయల బేగ్ పెట్టి రాబోతుంటే, తల్లి పిలిచి గ్లాసులో పాలిచ్చింది. అవి వేడిగా ఉండడంతో తాగడానికి అలశ్యమయింది.

అందుకే బయటకొచ్చిన యువక్ గుమ్మంలో నించున్న వసంత కనిపించకపోయేసరికి హాలులో కెళ్ళాడు. ఆమె అక్కడా కనిపించలేదు. తరువాత ఉన్న బెడ్ రూములోకి తొంగి చూసాడు.

అక్కడా లేదు.

‘పిలిచి ఎక్కడికెళ్ళిందబ్బా!’ అనుకుంటుండగానే బాత్ రూమ్ లోంచి నీళ్ళవప్పుడు వినిపించింది.

ఆమె స్నానం చేస్తున్నదని నిర్ధారించుకునే సరికి దిండు కింద పుస్తకం గుర్తొచ్చింది యువక్ కి. ఇదే మంచి సమయమని వెళ్ళి దిండు క్రింద చూసాడు. అక్కడ పుస్తకం లేదు.

పరుపెత్తి చూసాడు.

అక్కడా లేదు.

‘మరెక్కడ దాచిందో ఆంటీ!’ అనుకుంటుండగా మరో దిండు కనిపించింది. దాన్ని తీసి చూసేసరికి అక్కడుంది.

పుస్తకం తీసి చూసాడు. తను షాపులో చూసింది కాకుండా ఇది మరో పుస్తకం. పేరు బొండుమల్లి. దీని మీద స్త్రీ పురుషులిద్దరూ కలిసి నగ్నంగా ఓ భంగిమలో ఉన్నారు. ఆమె తెల్లగా... బొద్దుగా, నిజంగా బొండుమల్లి లాగే ఉంది.

పుస్తకం తెరవబోతుండగా వసంత వచ్చేసింది. యువక్ వెనుకగా వచ్చి పుస్తకం లాక్కుని, “ఏయ్! ఏమిటిది?... నువ్వు ఇలాంటి పుస్తకాలు చూడకూడదు.

“ఏం! ఎందుకని ఆంటీ!...” అంటూ వెనుతిరిగి ఆమెవైపు చూసాడు.

“చూడకూడదంటే చూడకూడదు!... అంతే గాని, ఏం?... ఎందుకూ అని కూడా అడక్కూడదు.”

“నాకు తెలుసు ఆంటీ!... మా ఫ్రెండ్

‘అశోక’ వాణి

ఎస్టిఆర్ ప్రతిష్టాత్మకంగా నిర్మిస్తున్న ‘స్క్రీమాట్ అశోక’ చిత్రంలో ఎస్టిఆర్ సరసన వాణీవిశ్వనాథ్ ను హీరోయిన్ గా తీసుకున్నారు. ఈ చిత్రంలో వాణీవిశ్వనాథ్ ఇంతవరకూ చెయ్యని విధంగా తన అందచందాలతో ప్రేక్షకుల్ని అలరించే విధంగా నటించింది.

చెప్పాడు అవి సెక్స్ నవల్స్ లు!... అందులో శృతిమించిన శృంగారం ఉంటుందట!...”

“అంటే!...” మరలా ఆమె కొంటేగా చూసింది అతడివైపు.

“ఏమో!... కానీ ఈ పుస్తకాలు సెక్స్ కు డివి ఆంటీ?...”

“మీ అంకులే కొనితెస్తారు.”

ఈసారి యువక్ అశ్చర్యపోయాడు.

“లేదు ఆంటీ! మీరు అబద్ధం చెబుతున్నారు. అంకుల్ కి అసలు తెలుగు మాట్లాడడమే రాదుగా?... ఇక ఏం చదివి తెస్తారు?...”

“చదవడం రాకపోతే బొమ్మలు చూసి

సహకరించండి

“ఏంటి... ఏంటి... వాళ్ పాటు మీరు కూడా లేచి టీక్కెట్లు తనిఖీ చేస్తున్నారేంటి?” అర్థంగా అడిగేడు చెకింగ్ అధికారి.

“చెకింగ్ అధికారి వచ్చినపుడు అతనిలో సహకరించండి, అని బోర్డు రాసుందిగా ఈ బస్ లో” ముక్తకంఠంతో చెప్పారు ప్రయాణీకులంతా.

భమిడిపాటి వెంకటేశ్వరరావు

తెస్తున్నారు. తెచ్చి ఇచ్చి చదివి... అందులో రాసిన వెరైటీ భంగిమలతో అయన్ని కలవాలట!... కానీ అందులో భంగిమలకన్నా తెగింపుతో వేయాలన్న పనులే చాలా ఉన్నాయి. వాటిలో రెండవది రాత్రి చేసాను గాని, మొదటిది నాకు బాగా నచ్చింది!”

“ఏమిటి?” అంటుండగానే స్నానం చేసి లవల్ మాత్రమే ఎత్తు వక్షాల మీదకు కట్టుకొచ్చిన వాసంతి దాన్ని బారవిడిచి యువక్ ని అమాంతం చుట్టేసింది.

ఆమె కౌగిలిలో యువక్ ఉక్కిరి భిక్కిరైపోయాడు.

ఆ పుస్తకంలో యాంగిర్నోలోపాలూ, పరపురుషులతో... పదహారేళ్ళ కుర్రాళ్ళతో రాస్లీంలు వెలగబెట్టే ఘట్టాలు కూడా ఉంటాయని, సీక్రెట్టుగా కొనుక్కొచ్చిన వసంత భర్త నిరీక్షణ్ రాపుకి తెలియదు.

తెలిస్తే ఏం చేసేవాడో!...

చేస్తాను సార్

సర్కస్ లో సింహాలని అడించే ఉద్యోగం కోసం వచ్చిందో అందమైన యవతి.

ఖాళీ లేదనన్నాడు యజమాని. ఇంతలో ఉద్యోగంలో వున్న యువకుడు రక్తం కార్చుకుంటూ వచ్చాడు సింహం కరిచిందని. వెంటనే యజమాని ఆ యువతి వైపు— తిరిగి ఈ రోజుకి సింహాలనాడించమన్నాడు.

ఆమె సింహాలున్న బోనులోకి ప్రవేశించి, బట్టలన్నీ విప్పి నగ్నంగా తయారయి నేలమీద పడుకుంది. వెంటనే సింహాలు ఆమె దగ్గర కెళ్ళి ఆమె ముఖాన్ని, వేతుల్ని, శరీరం మొత్తాన్ని ప్రేమగా నాకసాగాయి.

ఇదంతా చూస్తున్న యజమాని, చెయ్యి కరిపించుకున్న యువకుడివైపు చూసి—

“ఏం నువ్వామాత్రం చెయ్యలేవా?” విసుక్కున్నాడు.

“చేస్తాను సార్. మీరు ఆ సింహాలని పక్కకు తీస్తే...” చెప్పాడు ఉల్సాహంగా.

—ఓ.శైలజ.